

Trouw ★★★★★ Hoe overleef ik alles wat ik niemand vertel?

‘Hoe overleef ik’–musical laat voelen waarmee jongvolwassenen worstelen

Met drie miljoen verkochte boeken, een tv-serie, een film, twee tienermusicals, talloze dagboeken en schoolspullen was Rosa's verhaal uitverteld. Na allerlei sociale struggles, gescheiden ouders, verhuizingen en liefdesperikelen was de hoofdpersoon van de *Hoe overleef ik (HOI)*-boekenserie van Francine Oomen volwassen geworden en Oomen was er klaar mee. Tot ze ontdekte waar haar doelgroep, twintigers, tegenaan liep. Geen huis hebben maar wel een fikse studieschuld, polarisatie, milieuproblematiek en het vinden van een eigen stem in een wereld die alles mooi polijst op sociale media. Kortom: de quarterlifecrisis.

Oomen pakte de HOI-draad weer op en publiceerde in 2023 *Hoe overleef ik alles wat ik niemand vertel*. Rosa is hierin 25, heeft haar moeder verloren en is op het gebied van werk en vrienden de weg kwijt. Ze praat daar niet over, tot het tot een grote confrontatie komt. Het boek werd een bestseller en vormt de basis van de gelijknamige musical.

Niet alleen Rosa is volwassen geworden. De musical is geen tienerverhaal, maar een volwaardige, volwassen voorstelling waarin vijf sterke, jonge acteurs laten zien én voelen waarmee jongvolwassenen worstelen. Door de uiteenlopende personages, die zich allemaal goed ontwikkelen, komen er veel verschillende problemen aan bod zonder dat het gezocht voelt. Dat is interessant voor alle leeftijden.

Dilemma's en emoties

Het werkt goed dat het script (Mark Haayema) en de regie (Anne de Blok) regelmatig de stemmen die in Rosa's hoofd rondrazen via de andere acteurs tot leven brengen. Een beetje zoals in de animatiefilm *Inside Out* zien we hoe ze haar enerzijds afkraken en onzeker maken: "Straks raak je je vrienden kwijt" of: "Je wordt weer dikker". Anderzijds steunen ze haar: "Je bent zo zacht als je moeder" of: "Je durft het wel". Alleen klinken deze positieve zinnen in het begin fluisterzacht, waardoor Rosa dreigt te verdrinken in haar verdriet, rouw en angsten, en ze naar lachgas grijpt om maar niets te voelen.

De paniek van Rosa (Marieke Goemans) voelt geloofwaardig en ze ontroert wanneer ze eindelijk erkent dat ze haar moeder mist. Mitch Blaauw (Jonas) speelt ontwapenend eerlijk Jonas' onzekerheden en ook de andere acteurs overtuigen met hun aangrijpende dilemma's en emoties. Ze bewegen dynamisch over het toneel, soms is er humor, en de muziek van Fons Merkies en Laurens Goedhart weerspiegelt voornamelijk de emoties van de personages waardoor de liedjes prettig wegblijven van obligate melodieën.

Het decor van Joris van Veldhoven, een bouwplaats, staat volgens producent Niels van Doormalen symbool voor wat de stemmen van Rosa opbouwen. Maar omdat er niets daadwerkelijk gebouwd wordt, vormt de bouwarena een vraagteken. Gelukkig blijft de onderliggende boodschap van het eerlijke verhaal over kwetsbaar zijn overeind: stemmen in je hoofd zijn oké zolang je er zelf de controle over hebt. En: praat over je problemen.